Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 555 van 4 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. HARDT**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestina afkomstig*" te zijn, op 9 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEKERF *loco* advocaat M. HARDT.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"***A. Feitenrelaas***

U verklaart van Palestijnse origine, Arabier en soennitisch moslim te zijn, en werd geboren op […] februari 1998 in Gaza. U en uw familie zijn geregistreerd bij UNRWA en kregen bijstand van deze organisatie. U heeft drie broers en twee zussen in Gaza. U werkte in Gaza in de bouw als heffer. U woonde in Nuseirat in uw familiehuis. Uw vader was een moeilijk figuur in uw leven. Hij was opvliegend, had met iedereen ruzie, en zei op een dag dat hij bezeten was door zeven duivels. Uw vader maakte door zijn gedrag het leven van uw gezin moeilijk. De problemen met uw vader maakten van u een gespannen persoon.

U vertrok uit Gaza op 27 juli 2023 omwille van de algemene situatie, familieproblemen, psychologische problemen en om uw familie financieel te kunnen ondersteunen.
U reisde via Egypte naar Turkije, waar u zeven maanden verbleef, tot u na zeven pogingen het eiland Kos in Griekenland bereikte op 4 februari 2024. U diende daar een verzoek om internationale bescherming in, en bleef tot mei 2024 in het centrum. Midden april 2024 werd u erkend als vluchteling in Griekenland en kreeg u een ADET (Griekse verblijfskaart). U contacteerde een vriend op Santorini om werk te zoeken, en die bracht

u in contact met iemand op het eiland Mykonos, bij wie u als schilder ging werken. Na een maand, toen u pijn begon te krijgen in uw rug ging u naar Thessaloniki om uw paspoort op te halen, en vervolgens naar Athene, waar u vanaf juli 2024 verbleef. De eerste maand vond u door rond te vragen een gedeelde woning waar u kon verblijven. Daar kreeg u echter schurft. In augustus verbleef u aan de kust in een tent. Aangezien het vakantie was in Griekenland, was de stad zeer druk en verkoos u uw tent boven de drukte in de stad. U werd verschillende keren gefouilleerd door de politie.

Op 8 september 2024 vertrok u met het vliegtuig van Griekenland naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 9 september 2024.

Bij terugkeer naar Griekenland vreest u de algemene situatie en dat uw fysieke en mentale gezondheid zal verslechteren.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten voor:

• Een uittreksel van uw Palestijns paspoort, UNRWA family record, uittreksels van de identiteitskaarten van uw familieleden

• Een kopie van uw ADET en uittreksel van uw Grieks vluchtelingenpaspoort

• Medische documenten van België, een psychologisch attest (2.12.2024), bevestigingen van afspraken met de psycholoog, mailverkeer tussen uw advocaat en het opvangcentrum, een USB stick met een video van de badkamer in het opvangcentrum

• Opmerkingen op de notities persoonlijk onderhoud van de advocaat

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw verklaringen, de mails van uw advocaat en sociaal assistent (document 9, groene map) en het psychologisch verslag van B. M. (2.12.2024) blijkt immers dat u psychologische problemen heeft (CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24/27246, 22.05.2025, p. 2-4; document 13, groene map). Uw advocaat vermeldt ook nog dat u paranoïde symptomen zou vertonen, al sinds Gaza (CGVS, p. 3-4; documenten 10-11, groene map). Bij gebrek aan medische attesten is dit echter niet verifieerbaar, waardoor het niet mogelijk is om hiermee expliciet rekening te houden in de beoordeling. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud maakte u melding van slaapgebrek en nood aan meerdere pauzes, maar gaf u duidelijk aan klaar te zijn voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd verschillende momenten aangegeven dat u op eender welk moment zelf pauze mocht vragen (CGVS, p. 2-3, 13) en werden er dan ook verschillende pauzes genomen (CGVS, p. 9, 13, 18). Ook werd u aangeboden rond te wandelen, uw gezicht af te spoelen, en pauze te nemen zoals u wilt (CGVS, p. 13, 18). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u alle vragen begreep en u kon ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoorden. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alle vragen begrepen te hebben en stelde u alles gezegd te hebben wat u wilde zeggen (CGVS, p. 25). Daarenboven maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van dit onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.
Uit de elementen die voorhanden zijn (Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ], 25.10.2024, verklaring DVZ, vraag 23; CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24/27246, 22.05.2025, p. 12-13; Eurodac Marked Record, 23.09.2024 [document 1 blauwe map]), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, u heeft namelijk de vluchtelingenstatus verkregen in Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 12-13).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het

Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C 163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende)

statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek- naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/ verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_ en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie ***niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen*** *die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.*

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u ***onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan****.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als ***verzoeker*** *om internationale bescherming in Griekenland, dus* ***vooraleer*** *er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, meer bepaald slagen en verwondingen door Griekse grenswachters bij een van uw pogingen om de oversteek van Turkije naar Griekenland te maken en slagen en verwondingen door een bende in het opvangcentrum, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context (CGVS, p. 19). Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.*

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als ***begunstigde*** *van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg en huisvesting (CGVS, p. 18-24), voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.*

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe beperkte stappen heeft gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet al de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen.

• U heeft slechts zeer beperkte stappen ondernomen om uw situatie op het gebied van huisvestiging te verbeteren. U verklaart dat u onderdak vond in Athene, maar er uiteindelijk zelf voor koos om in een tent aan de kust te slapen (CGVS, p. 21-22).

• U heeft beperkte inspanningen gedaan om aan werk te geraken. U verklaart enkel rondgevraagd te hebben bij andere Arabieren en online gezocht te hebben, zonder enig concreet resultaat of bewijs (CGVS, p. 22-23). Voor de rest verklaart u dat u geen interimkantoren vond, wat een blote bewering is (CGVS, p. 20). Enkel één concrete poging wordt vermeld, namelijk de druivenpluk (CGVS, p. 22), voor de rest blijven het vage, niet-onderbouwde beweringen. U had nochtans een AFM (CGVS, p. 17). Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. ***Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten****, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf;* ***Greece Refugee Info****, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr.* ***Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*** *p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.*

• U verklaart dat er geen gezondheidszorg beschikbaar was, of dat u er enkel toegang toe had mits betaling (CGVS, p. 18). U had echter geen AMKA en verklaart dat u vele gemeentekantoren in Athene bezocht, maar dat men daar telkens aangaf de procedure niet te doen (CGVS, p. 17, 20-21). U ondernam echter geen verdere stappen en contacteerde geen hulporganisaties, omdat u van andere vluchtelingen aannam dat er geen waren (CGVS, p. 17). Deze passieve houding is moeilijk te rijmen met uw nood aan medische zorg. Bovendien blijkt dat u wel degelijk verzorging kreeg: u kon bij een apotheker terecht voor uw jeukprobleem en u kreeg ook verzorging nadat u geslagen werd in het opvangcentrum (CGVS, p. 19). Het Commissariaatgeneraal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL

in maart 2024 (beschikbaar op: https:// rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines ***for free*** *from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-tohealthcare_; en _Communication on the status of migration management in mainland Greece_ (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : [[https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for %20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf). Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Ggeneraal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.*

• U verklaart dat er geen school was om de taal te leren, maar u baseert zich hierbij enkel op wat andere mannen rondom u zeiden (CGVS, p. 18). U heeft zelf geen verdere stappen ondernomen om na te gaan of er taallessen beschikbaar waren, noch contact opgenomen met organisaties die daarmee zouden kunnen helpen (CGVS, p. 20).

Gelet op deze beperkte stappen in uw zoektocht naar huisvesting, werk en gezondheidszorg moet worden geconcludeerd dat u niet buiten uw wil terecht bent gekomen in uw voorgehouden situatie. Bovendien moet worden opgemerkt dat u ondanks het gebrek aan stabiel onderdak de maand voor u naar België vertrok toch in staat was om op georganiseerde wijze in uw basisbehoeften te voorzien, met het geld dat u verdiende op Mykonos, en door in een tent te verblijven buiten het centrum (CGVS, p. 21-22). Dat u zich in een situatie van verregaande deprivatie bevond, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, u stelt psychische problemen te hebben (CGVS, p. 2-4; documenten 7-10, groene map), en fysieke problemen, namelijk rug- en heupproblemen (CGVS, p. 3; document 6, groene map), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Daarenboven moet worden opgemerkt dat u Griekenland ***slechts 4,5 maand na de toekenning van uw status hebt verlaten****. U verkreeg uw status midden april 2024 (CGVS, p. 12-13; document 1, blauwe map) en u verliet Griekenland op 8 september 2024. Dit getuigt niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en uw rechten te doen gelden.*

Uw voorgehouden situatie in Griekenland staat in contrast met uw zelfredzaamheid in andere situaties.

• U slaagde erin in verschillende landen telkens sociale contacten te leggen met mensen die u gaandeweg leerde kennen, via een vriend op Santorini geraakte u aan werk en onderdak, via vrienden in Turkije geraakte u aan werk (CGVS, p. 12, 14) en de nodige Griekse documenten waar u, conform de u toegekende status recht op had én die u toegang verschaffen tot verschillende basisvoorzieningen, zelfstandig te verkrijgen (CGVS, p. 16-17). U regelde zelf uw smokkelaar voor de overtocht van Turkije naar Griekenland en nam ook zelfstandig de nodige stappen om vanuit Griekenland naar België te reizen (CGVS, p. 12-14).

• In België heeft u een tijdje gewerkt (CGVS, p. 5), en in Turkije heeft u ook vier maanden gewerkt (CGVS, p. 11-12).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als ***begunstigde*** *van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van racisme door de aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie, hoe betreurenswaardig ook, niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.*

• U moest u een keer uitkleden om u te laten fouilleren (CGVS, p. 18) en u werd drie keer aangehouden toen u naar een toeristisch deel van Athene ging (CGVS, p. 19). Deze feiten, die bovendien nergens officieel werden gemeld of aangeklaagd (CGVS, p. 19), volstaan niet om onmenselijke of vernederende behandeling aan te tonen.

• Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen geen stappen hebt ondernomen om dit aan te klagen, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u neerlegt veranderen niets aan bovenstaande vaststellingen. Deze documenten handelen namelijk uitsluitend over uw identiteit en die van uw gezinsleden en over de situatie van in Gaza (documenten 1, 4-5, groene map), over uw verblijf in Griekenland en het doorlopen van de asielprocedure in Griekenland (documenten 2-3, 12), wat allemaal niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. Verzoeker voert de volgende schendingen aan van wetsbepalingen rechtsbeginselen:
"*de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6, § 3, 3°, 62 van de wet van 15 december 1980,*
- de artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM)
- artikelen 1 en 2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- de kennelijke beoordelingsfout;
- de formele motiveringsplicht;
- de samenwerkingsplicht".

Verzoeker geeft een omstandige uitleg die aantoont dat Griekenland structurele problemen kent met betrekking tot de toegang van begunstigden van internationale bescherming op de volgende gebieden:
(1) algemene sociaal-economische rechten;
(2) huisvesting;
(3) werkgelegenheid;
(4) medische zorg;
(5) sociale uitkeringen;
(6) doeltreffende rechtsmiddelen;
(7) aanvragen tot verlenging en duplicaten van verblijfsvergunningen;
(8) racisme;
(9) die ertoe hebben geleid dat talrijke Europese landen de internationale bescherming in Griekenland als niet-doeltreffend hebben beschouwd.

Verzoeker voert aan dat hij een uitdagende en moeilijke periode heeft doorgemaakt tijdens zijn verblijf in

Griekenland en omschrijft zijn persoonlijk ervaring.

Verzoeker betwist de motivering, middels verwijzing naar zijn verklaringen en landeninformatie, in de bestreden beslissing als volgt:
"*Ten eerste, het CGVS stelt dat verzoeker vrijwillig zou gekozen hebben om in een tent aan de kust te verblijven, hoewel hij eerder onderdak vond in een gedeelde woning in Athene.*
Deze lezing is niet houdbaar, omdat zij volledig voorbijgaat aan de psychische toestand van verzoeker, die doorheen het gehele gehoor tot uiting komt, en die niet alleen fragiel is, maar duidelijke psychotische trekken vertoont.
Verzoeker verbleef anderhalve maand in een heel viese plek : […]
Hij sliep in een tent zonder toegang tot voedsel of verzorging: […]
Tegelijk leed hij aan schurft, een huidziekte die hij tot in België meebracht, waar uit medische stukken blijkt dat deze infectie moeilijk te behandelen was : […]
Hij uitleggde ook dat hij nood had om aleen te blijven: […]
Deze situatie weerspiegelt echter slechts de buitenkant van een dieperliggend probleem. Zo beschrijft verzoeker een episode in het opvangcentrum waarin hij meende dat een kat hem "zijn energie uitzoog", dat hij "slechte energie voelde", en dat een man met een "donkere huid" (NPO, p. 5) dezelfde demonische kracht uitstraalde. Hij verklaart: […]
Verzoeker verklaart vervolgens dat deze ervaringen niet nieuw waren, maar een herhaling van situaties die hij in Gaza met zijn vader meemaakte, die volgens hem bezeten werd door : "zeven duivels" en "geslagen werd door drie mannen terwijl hij op het toilet was" (NEP, p. 5).
Deze verklaringen zijn niet het gevolg van aleen stress, maar wijzen op een stabiel patroon van wanen, hallucinaties en magisch denken, die alle elementen van een paranoïde of psychotische structuur bevatten.
In deze context moet zijn sociaal isolement niet als een keuze, maar als een symptoom van pathologie worden begrepen.
Het NANSEN-rapport bevestigt dat er in Griekenland geen opvangstructuren bestaan voor alleenstaande mannen in psychische nood, en dat toegang tot huisvesting en medische zorg structureel wordt belemmerd voor wie geen AMKA of netwerk heeft (NANSEN, p. 8–9).

Ten tweede stelt het CGVS dat verzoeker slechts één concrete poging deed om werk te vinden, en dat hij over een AFM beschikte maar geen verdere stappen zette.
Deze analyse miskent niet alleen de psychologische en fysieke toestand van verzoeker, maar ook het geheel van de initiatieven die hij ondernam om werk te vinden, ondanks zijn uitgesproken kwetsbaarheid.
[…]

Ten derde verwijst het CGVS naar het feit dat verzoeker beschikte over een AFM en daaruit zou volgen dat hij toegang had tot werk, huisvesting en bankdiensten. Hij zou verschillende gemeentekantoren bezocht hebben zonder succes, maar nam geen contact op met hulporganisaties.
Vooreerst blijkt uit het RSA-rapport 2025 dat het verkrijgen en gebruiken van een AFM en AMKA geen louter administratieve formaliteit is, maar afhankelijk is van een geheel van complexe en ondoorzichtige procedures.

Personen worden vaak van dienst naar dienst gestuurd (belastingskantoor, EFKA, KEP, AADE - precies zoals verzoeker tijdens zijn onderhoud uitlegde!) zonder informatie of begeleiding, en zonder dat een loket effectief hun aanvraag behandelt. Tolken of duidelijke instructies zijn zelden beschikbaar:
[…]
Het feit dat verzoeker zich tot een apotheker wendde en na een gewelddadig incident werd geholpen, toont juist zijn improvisatievermogen en urgentie, niet het bestaan van een functionerend systeem. Er is geen aanwijzing dat hij toegang had tot regelmatige opvolging, noch voor zijn huidziekte, noch voor zijn psychologische toestand.
Verweerder stelt ook dat verzoeker zich niet heeft gewend tot hulporganisaties of NGO's in Griekenland voor medische of psychologische hulp, en suggereert dat dit een gemiste kans is die zijn beroep op kwetsbaarheid zou ondermijnen. Dit argument is echter juridisch én feitelijk onhoudbaar, om minstens drie redenen.
Dit argument houdt geen rekening met de feitelijke onbeschikbaarheid van toegankelijke hulpstructuren in Griekenland, zeker voor alleenstaande, dakloze mannen met psychische problemen. Zoals uitvoerig gedocumenteerd in het RSA-rapport (2025), het AIDA-rapport (2024) en het NANSEN-rapport, bestaat er geen structureel opvangsysteem voor personen in de situatie van verzoeker. NGO's zijn zwaar ondergefinancierd, afhankelijk van projectmatige subsidies, en hun actieradius is geografisch en taalkundig beperkt. Bovendien vereist toegang tot hun diensten vaak een doorverwijzing, stabiel verblijf, of de aanwezigheid in bepaalde opvangstructuren - voorwaarden waaraan verzoeker niet voldeed.

Ten vierde meent het CGVS dat verzoeker onvoldoende inspanning heeft geleverd om zich in Griekenland te vestigen, en dat zijn vertrek eerder uit vrije wil gebeurde dan omwille van structurele belemmeringen. Ook dit argument miskent de context van absolute isolatie, structurele uitsluiting en ontoegankelijke administratie waarin verzoeker zich bevond.

Zoals verzoeker verklaarde (NPO, p. 5-6), werd hij na zijn erkenning letterlijk aan zijn lot overgelaten. Hij kreeg geen informatie, geen begeleiding, en geen hulp bij integratie.
Zijn pogingen om onderdak te vinden, contacten te leggen, of werk te vinden, mislukten systematisch. Hij verbleef op straat of in een tent, in erbarmelijke hygiënische omstandigheden, wat zijn fysieke en mentale toestand aantastte.
Bovendien is zijn latere integratie in België het bewijs van zijn motivatie en veerkracht, niet van gemakzucht in Griekenland. Dat hij daar niet kon functioneren, zegt alles over de ontoereikendheid van het systeem, niet over hem.
De uitsluiting van verzoeker in Griekland wordt op schrijnende wijze geïllustreerd door de medische toestand waarin verzoeker in België aankwam. Hij leed aan een zware en vergevorderde vorm van schurft, waarvan het medische dossier bevestigt dat ze moeilijk behandelbaar was. Dat verzoeker deze aandoening meebracht uit Griekenland toont aan dat hij in volkomen onhygiënische omstandigheden leefde, zonder toegang tot hulp.

Deze toestand is niet louter een gevolg van fysieke verwaarlozing, maar van een ruimer patroon van sociaal isolement en institutionele onzichtbaarheid. Het is het symptoom van een leven in de marge, zonder contactpunten, zonder oriëntatie, zonder structurele opvang. Het bevestigt bovendien dat verzoeker zijn rechten niet kon activeren.

Ten vijfde, hoewel verzoeker erkent dat hij in Griekenland herhaaldelijk werd onderworpen aan vernederende controles, waaronder ten minste één naakte fouille door politieagenten, en racistische opmerkingen kreeg te horen, wordt dit door het CGVS ten onrechte beschouwd als banaal of marginaal. Het beschouwt deze ervaringen als onvoldoende ernstig om een reëel risico op vernederende behandeling aan te tonen bij terugkeer. Daarbij wordt verwezen naar het feit dat verzoeker geen klacht heeft ingediend en dat hij, volgens het CGVS, geen bijzonder kwetsbaar profiel zou hebben.
Deze beoordeling miskent zowel de aard van de feiten als hun psychologisch effect. Verzoeker heeft tijdens het gehoor herhaaldelijk aangegeven dat hij de Griekse politie niet als bescherming ervaarde, maar als bron van angst.
Hij gaf aan dat hij zich herhaaldelijk gecontroleerd en gestigmatiseerd voelde in publieke ruimtes, dat hij eenmaal gedwongen werd zich uit te kleden bij een fouille, en dat hij deze praktijken als vernederend en bedreigend ervoer.
[…]".

Verzoeker argumenteert inzake zijn kwetsbaarheid.
Hij verwijst vooreerst naar de kwetsbaarheid die inherent is aan alle aanvragers van internationale bescherming van Palestijnse afkomst.
Verder stelt verzoeker:
" *(2) Persoonlijke kwetsbaarheid en analyse van het CGVS*
Naast de kwetsbaarheid die inherent is aan het feit dat hij afkomstig is uit Gaza, vertoont de verzoeker ook verschillende persoonlijke kwetsbaarheidsfactoren.
Verzoeker heeft in het kader van deze procedure een aanzienlijk aantal medische bewijsstukken voorgelegd, die zijn chronische en meervoudige gezondheidsproblemen aantonen.
Deze omvatten onder meer attesten over zijn fisieke en psychologische kwetsbaarheid.
Bovendien heeft verzoeker geen netwerk in Griekeland.
Verzoeker behoort tot een categorie van personen die vanwege hun fysieke en psychische toestand structureel afhankelijk zijn van een stabiel, toegankelijk en proactief zorgsysteem, iets wat in Griekenland aantoonbaar afwezig was.

(3) Betwisten van de argumenten van de tegenpartij
Het CGVS erkent dat er in hoofde van verzoeker «mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid» bestaan op psychisch vlak, maar weigert deze te erkennen als doorslaggevend in de beoordeling van zijn verzoek.
Het stelt dat verzoeker paranoïde symptomen zou vertonen (zoals verklaard door zijn advocaat), maar omdat er geen medische attesten in het dossier aanwezig zouden zijn, wordt geoordeeld dat dit "niet verifieerbaar" is en dus buiten beschouwing moet worden gelaten.
De medische klachten (rug- en heupproblemen) en psychologische toestand worden onvoldoende gestaafd met gespecialiseerde attesten en tonen geen bijzondere kwetsbaarheid aan die de toegang tot basisvoorzieningen fundamenteel zou verhinderen.
Daarom concludeert het CGVS dat de voorwaarden voor toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° vervuld zijn en dat er geen gronden bestaan om de niet-ontvankelijkheid achterwege te laten. Het verzoek wordt bijgevolg niet-ontvankelijk verklaard.

1. Verzoeker is verrast en verontrust over de manier waarop het CGVS is omgesprongen met de signalen van zijn psychische kwetsbaarheid. De bestreden beslissing geeft er blijk van dat het CGVS op haast mechanische wijze en binnen een opvallend korte termijn is overgegaan tot een nietontvankelijkverklaring,

zonder dat het ernstig of zorgvuldig is ingegaan op de psychiatrische toestand van verzoeker, laat staan dat er pogingen zijn ondernomen om die toestand tijdens het gehoor beter te begrijpen of te onderzoeken.
Op 21.05.2025, de advocaat van de verzoeker wenste de aandacht van het CGVS te vestigen op het feit dat zijn cliënt kort vóór het interview blijkbaar een psychotische decompensatie had doorgemaakt (stuk 3):
[citeren van briefwisseling van advocaat met verweerder]
Na het gehoor werd het CGVS dus geïnformeerd over het feit dat binnen het opvangcentrum initiatieven waren genomen om psychiatrische begeleiding op te starten, maar dat deze stappen bemoeilijkt werden door :
• de algemene opvangcrisis en het tekort aan gespecialiseerde zorg.
• de lange wachttijden voor geestelijke gezondheidszorg in de opvangstructuren;
• Het feit dat verzoeker pas recent in een meer stabiele opvangsituatie is aangekomen en onlangs een decompensatie heeft doorgemaakt;
Minder dan een maand later, op 01.07.2025 nam het CGVS een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) ten aanzien van verzoeker. De beslissing stelt dat de psychische klachten "niet verifieerbaar" zouden zijn bij gebrek aan medische attesten.
De beslissing schendt niet alleen de zorgplicht en het oog voor detail van het CGVS, maar ook de plicht om samen te werken. Het miskent ook volledig de concrete context van de asielopvang in België.
Dit is des te ernstiger omdat de symptomen van de verzoeker duidelijk naar voren kwamen tijdens zijn personelijk onderhoud. Zo verklaarde verzoeker onder meer dat:
- "De katten zijn gestuurd, ze komen op mij af om mij te verwonden."
- "De andere mannen hier kunnen mijn gedachten lezen."
- "Ze weten wat ik denk voor ik het zeg." (cf. verklaringen opgenomen in het gehoor, CGVS, p. 3–4)
Bovendien verklaarde verzoeker ook dat hij in het verleden reeds last had van zulke overtuigingen sinds hij in Gaza verbleef. Deze hallucinatoire ervaringen en wanen zijn klassiek in het kader van schizotypische of paranoïde stoornissen, en hadden minstens aanleiding moeten geven tot doorvragen tijdens het gehoor.
Het CGVS heeft echter nagelaten om deze verklaringen nader te onderzoeken of verzoeker relevante vragen te stellen. Er werd geen enkele poging gedaan om deze problematiek te begrijpen, te contextualiseren of te laten documenteren.
[…]
Dit is des te meer te betreuren aangezien de beslissing zelf aangeeft dat er "een grotere voorzichtigheid" (beslissing, p. 2) geboden is bij de beoordeling van dit type verzoeken, gelet op de actuele situatie in Griekenland.
Het CGVS heeft deze voorzichtigheid niet aan de dag gelegd.
Het heeft geen enkele inspanning geleverd om de medische opvolging af te wachten of intern deskundig advies in te winnen. Het is evenmin ingegaan op het concrete psychiatrische profiel dat verzoeker reeds in het gehoor had uitgedrukt.
Tot slot lijkt het CGVS uit het feit dat verzoeker "coherent" was tijdens het gehoor af te leiden dat er geen sprake zou zijn van ernstige psychische problemen. Deze redenering is zowel medisch als juridisch onhoudbaar. Psychotische personen kunnen, zeker in niet-acute fasen, ogenschijnlijk coherent overkomen, terwijl hun onderliggende belevingswereld ernstig gestoord is. Dat verzoeker op het einde van het gehoor verklaarde dat hij alle vragen begrepen had, sluit geenszins uit dat hij gedurende het onderhoud in een toestand van verstoorde waarneming verkeerde.
Verzoeker stelt dat het CGVS niet heeft voldaan aan zijn verplichtingen inzake zorgvuldigheid, onderzoeksplicht en bescherming van kwetsbare verzoekers.
Het heeft ten onrechte de psychiatrische toestand van verzoeker geminimaliseerd of zelfs in twijfel getrokken, ondanks herhaalde en concrete signalen vóór, tijdens en na het gehoor. Door zich blind te staren op de afwezigheid van onmiddellijke medische attesten, heeft het CGVS miskend dat diezelfde kwetsbaarheid – én de structurele problemen in de Belgische opvang – net verklaren waarom die stukken niet beschikbaar waren op het ogenblik van de beslissing.
Verzoeker vraagt dan ook dat de bestreden beslissing wordt vernietigd wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het recht op effectieve bescherming en het recht op een individueel en volledig onderzoek, in overeenstemming met de hierboven aangehaalde rechtspraak."

Verzoeker argumenteert verder dat zijn beschermingsnood is aangetoond en moet worden erkend.
"*De verzoekende partij vraagt om bescherming toe te kennen overeenkomstig de vaste rechtspraak van uw Raad (met name arrest nr. 267.353 van 27 januari 2022), waarin wordt bevestigd dat er sprake is van collectieve vervolging van personen die onder UNRWA-bescherming vallen (zoals verzoeker), in de zin van artikel 1 D van het Verdrag van Genève, artikel 12 van richtlijn 2011/95 en artikel 55/2 van de wet van 198010.*
Aangezien er geen twijfel over bestaat dat verzoeker bij UNRWA geregistreerd is als Palestijn die zijn hele leven in extreme en moeilijke omstandigheden in een vluchtelingenkamp heeft geleefd – en dit niet wordt betwist door het CGVS – en de in Griekenland verkregen bescherming als ineffectief moet worden beschouwd, wordt gevraagd deze rechtspraak toe te passen in onderhavig dossier en de vluchtelingenstatus aan verzoeker toe te kennen."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:
"*3. E-mails gescheven aan het CGVS voor en naast het onderhoud + stukken;*
4. Objectieve rapporten van verenigingen en psychosociale werkers over de geestelijke gezondheid van mensen van Palestijnse afkomst".

2.3. Verweerder brengt op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij waarin middels URL-links wordt verwezen naar landeninformatie inzake Griekenland.

2.4. Verzoeker brengt op 21 mei 2026 een aanvullende nota bij. Deze nota bevat landeninformatie inzake Griekenland, de actualisering van verzoekers fysieke en psychische situatie en verwijst dienaangaande naar de volgende gevoegde stukken:
"*1. Psychiatrisch verslag (Dr. N.-C. M.), 31 juli 2025*
2. Radiologisch verslag rechterhand/rechterpols (scafoïdfractuur), 8 september 2025
3. Ontslagbrief spoedgevallendienst (CHU Charleroi), 8 september 2025
4. Psychiatrisch opvolgverslag (Dr. N.-C. M.), 21 september 2025
5. Ontslagbrief spoedgevallendienst (A.V.), 23 september 2025
6. Persoonlijke verklaring van verzoeker betreffende zijn psychische toestand, 1st januari 2026
7. CT-scanverslag linkerpols, 28 januari 2026
8. Aanvraag gespecialiseerde handchirurgische consultative, 4 maart 2026
9. CT-scanverslag lumbale wervelkolom, 17 maart 2026
10. Attest van medische tenlasteneming (Rode Kruis), 21 mei 2026".

Beoordeling

3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft vooreerst aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt: "*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :* […]
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: "*Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming "niet-inoverwegingname" te vervangen door "niet-ontvankelijkheid" van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.*" (*Parl. St*. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland.

4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

5.1. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 22 april 2024 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 21 februari 2027 (administratief dossier, blauwe map, 'Aanvraag derde landen'; groene map 'documenten')

5.2. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de voormalige Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

6. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (*cf*. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

De Raad brengt verder nog in herinnering dat situaties die geen *"zeer verregaande materiële deprivatie"* teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden.

Schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de voormalige Kwalificatierichtlijn (heden hoofdstuk VII van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening EU 2024/1347)) die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, beletten niet om een beschermingsverzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk te verklaren (arrest *Ibrahim e.a*., punten 91-94 en arrest *Jawo*, punten 93-97).
7. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

8. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

Het Hof van Justitie heeft herhaaldelijk het belang benadrukt van "*objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten"* voor de beoordeling van de vraag of de te verwachten leefomstandigheden voor een verzoeker als statushouder in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandelingen in de zin van artikel 4 van het Handvest (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a*., pt. 88-89; beschikkingen van 13 november 2019, *Hamed en Omar*, C-540/17 en C-541/17, pt. 38).

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de Richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken (onder meer met betrekking tot werk, huisvesting, sociale voorzieningen en gezondheidszorg), als wat betreft de toegang tot deze rechten en voordelen. Ook de situatie van statushouders bij terugkeer naar Griekenland na verblijf buiten het Griekse grondgebied wordt hierin belicht en besproken.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de veelheid aan informatie die door beide partijen wordt bijgebracht, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de huidige situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer op dit ogenblik nog steeds precair en problematisch kan zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de lengte van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen terechtkomen.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een verdere evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders

toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

9. De Raad herinnert eraan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89).
Deze drempel "*wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling"* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek blijft dus aan de orde.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer precaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak"* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De conclusie blijft overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

10. In de bestreden beslissing en uit de elementen van het dossier komt naar voor dat er op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:
"*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

Uit uw verklaringen, de mails van uw advocaat en sociaal assistent (document 9, groene map) en het psychologisch verslag van B. M. (2.12.2024) blijkt immers dat u psychologische problemen heeft (CGVS, notities persoonlijk onderhoud 24/27246, 22.05.2025, p. 2-4; document 13, groene map).
Uw advocaat vermeldt ook nog dat u paranoïde symptomen zou vertonen, al sinds Gaza (CGVS, p. 3-4; documenten 10-11, groene map). Bij gebrek aan medische attesten is dit echter niet verifieerbaar, waardoor het niet mogelijk is om hiermee expliciet rekening te houden in de beoordeling. Aan het begin van het persoonlijk onderhoud maakte u melding van slaapgebrek en nood aan meerdere pauzes, maar gaf u duidelijk aan klaar te zijn voor het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 2-3). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd verschillende momenten aangegeven dat u op eender welk moment zelf pauze mocht vragen (CGVS, p. 2-3, 13) en werden er dan ook verschillende pauzes genomen (CGVS, p. 9, 13, 18). Ook werd u aangeboden rond te wandelen, uw gezicht af te spoelen, en pauze te nemen zoals u wilt (CGVS, p. 13, 18). Uit het verloop van het persoonlijk onderhoud blijkt dat u alle vragen begreep en u kon ter zake zonder aarzeling of lange pauzes antwoorden. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alle vragen begrepen te hebben en stelde u alles gezegd te hebben wat u wilde zeggen (CGVS, p. 25). Daarenboven maakten noch u noch uw advocaat bezwaar tegen het plaatsvinden van dit onderhoud.
Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

De Raad ontwaart in het verzoekschrift en aanvullende nota's geen elementen die voorstaande vaststellingen weerleggen.

11. Verzoeker, een negenentwintigjarige volwassen man, maakt daarentegen wel aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt.

Uit zijn verklaringen en de bijgebrachte documenten kan wel degelijk blijken dat hij kampt met aanzienlijke psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Vooreerst blijkt dat verzoeker (volgens vaststellingen bij het nemen van de bestreden beslissing van 27 juni 2026 ingevolge het gehoor op 22 mei 2025) volgens verweerder indicaties heeft voor een verhoogde kwetsbaarheid:
"*De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, u stelt psychische problemen te hebben (CGVS, p. 2-4; documenten 7-10, groene map), en fysieke problemen, namelijk rug- en heupproblemen (CGVS, p. 3; document 6, groene map), doet hieraan géén afbreuk, aangezien u evenmin aantoont dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95)."*

Bij de voorstaande elementen voegen zich verzoekers medische en psychische problemen zoals deze blijken uit de stukken gevoegd bij de aanvullende nota van 21 mei 2026. Verzoeker omschrijft in de aanvullende nota deze problemen als volgt:
"*Verzoeker wenst verder nog enkele aspecten uit zijn persoonlijke situatie in de verf te zetten.*
Op het ogenblik van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS had verzoekende partij nog geen gespecialiseerde psychiatrische opvolging opgestart (stuk 1).
Dit betekent evenwel geenszins dat op dat moment nog geen symptomatologie aanwezig was. Integendeel tonen de nadien neergelegde medische stukken aan dat verzoeker reeds duidelijke en bijzonder ernstige tekenen van psychisch lijden vertoonde, die eenvoudigweg nog niet medisch waren vastgesteld of behandeld.
Intussen heeft verzoeker een psychiatrische opvolging opgestart (stukken 1 en 4).
Het eerste psychiatrische verslag van 31 juli 2025 vermeldt immers uitdrukkelijk dat verzoeker op dat ogenblik « geen psychotrope behandeling (vrije vertaling) » kreeg en dat de arts « de eerste psychiater is die hij ontmoet (vrije vertaling) » (stuk 1). De psychiater beschrijft reeds een verontrustend klinisch beeld. Hij stelt vast dat verzoeker « een gekweld en gemarteld gezicht toont » en « angstig » is. Verder wordt aangegeven dat hij « zijn documenten verliest », « zijn portefeuille verliest », geobsedeerd is door herinneringen aan Gaza en voortdurend geconfronteerd wordt met de beelden die zijn familie hem vanuit Gaza toestuurt (stuk 1).
Het verslag vermeldt eveneens cognitieve problemen en tekenen van psychische desorganisatie. De psychiater verwijst meer bepaald naar « geheugenstoornissen », « soms weinig coherente zinnen, concentratieproblemen en duidelijke gedragsmatige ontregeling (stuk 1 - vrije vertaling). Er wordt bovendien vastgesteld dat verzoeker « tegen zichzelf praat » en dat zijn gedrag zowel bij het personeel van het centrum als bij andere bewoners bezorgdheid veroorzaakte, die vaststelden dat hij « niet in zijn normale toestand » verkeerde (stuk 1 - vrije vertaling).

Daarnaast leed verzoeker reeds op dat ogenblik aan belangrijke functionele beperkingen. De psychiater vermeldt immers dat hij « praktisch niet slaapt » en niet in staat was om de taken uit te voeren die hem in het Fedasilcentrum werden voorgesteld, omdat hij er niet meer in slaagde 's morgens uit bed te komen (stuk 1 – vrije vertaling).
Deze vaststellingen zijn bijzonder relevant bij de beoordeling van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Eventuele moeilijkheden inzake precisie, concentratie, chronologie of coherentie kunnen immers niet los worden beoordeeld, maar moeten worden geplaatst in het licht van een psychische toestand die reeds op dat ogenblik ernstig was aangetast, maar nog niet formeel was gediagnosticeerd.
Kennelijk waren meerdere consultaties noodzakelijk alvorens een aangepaste medicamenteuze behandeling kon worden vastgesteld. In eerste instantie werden Trazodone en Mirtazapine voorgeschreven om de ernstige slaapstoornissen en depressieve symptomatologie te behandelen (stuk 1).
Deze eerste behandeling was onvoldoende. Het psychiatrisch verslag van 21 september 2025 maakt melding van een aanhoudende verslechtering van de toestand. De psychiater stelt vast dat verzoeker op dat ogenblik « diep ontmoedigd » was, zich « gevangen » voelde in zijn huidige situatie en een uitgesproken gevoel van wanhoop ervoer (stuk 4 – vrije vertaling) en dat hij « in een moment van wanhoop » « hard tegen het hout van zijn bed heeft geslagen », hetgeen een breuk veroorzaakte (stuk 4). Verder preciseert de psychiater dat deze « momenten van wanhoop […] helaas frequent zijn » (stuk 4). Gelet op deze ongunstige evolutie achtte de psychiater het noodzakelijk de behandeling te versterken door de toevoeging van een neurolepticum, namelijk Abilify 15 mg, bedoeld om het « interne tumult » van verzoeker te « kalmeren » (stuk 4 - vrije vertaling).
Deze incident had ook fysieke gevolgen. De radiologische onderzoeken van 8 september 2025 brachten een scafoïdfractuur aan het licht (stukken 2 en 3). De latere onderzoeken tonen het bestaan van een persisterende pseudoartrose van het scafoïd aan (stuk 6), hetgeen een doorverwijzing naar een gespecialiseerde handchirurgische opvolging noodzakelijk maakte (stuk 7). In mei 2026 was verzoeker nog steeds onder actieve medische behandeling voor deze problematiek (stuk 9)."

Het voorstaande betreffen nieuwe essentiële feitelijk gegevens inzake verzoekers bijzondere kwetsbaarheid, die des te meer in aanmerking wordt genomen gelet op het niet-betwiste feit dat verzoeker in Griekenland geen AMKA had.

In de huidige stand van zaken en gelet op het voorgaande kan niet zonder verder onderzoek door de beslissingsautoriteit bevestigd worden dat bij verzoeker geen sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid.

De Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid en is derhalve in de onmogelijkheid onderzoek te doen naar verzoekers psychologische situatie en eventuele noodzakelijke (psychiatrische) behandelingen. Evenmin blijkt uit de bijgebrachte informatie of er afdoende medische behandelingen voorhanden zijn in Griekenland indien zou blijken dat verzoeker wegens zijn psychische kwetsbaarheid (dringende) zorgen nodig heeft.

Gelet op het geheel van de voorliggende elementen – met name (i) de actuele landeninformatie waaruit onder meer blijkt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland erg precair kan zijn, waardoor zij kunnen terechtkomen in moeilijke en schrijnende levensomstandigheden met belemmeringen inzake de toegang tot onder andere socio-economische en medische hulp, (ii) de administratieve obstakels waarmee verzoeker kan worden geconfronteerd bij terugkeer, zoals de obstakels bij het verkrijgen en activeren van zijn AMKA, alsook het gebrek aan toegang tot gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en sociale bijstand (iii) het gegeven dat verzoeker kampt met ernstige psychologische problemen, wat onder meer blijkt uit de recente psycho-medische documenten waaruit blijkt dat hij psychiatrische opvolging behoeft, waardoor niet langer uitgesloten kan worden dat bij verzoeker sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem verhindert zijn rechten als statushouder in Griekenland te doen gelden – acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van de situatie van verzoeker als begunstigde van internationale bescherming bij terugkeer naar Griekenland aangewezen.

12. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS